

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20-08-24406

18 אוגוסט 2021

לפני:

כב' השופטת תמר עציון פלץ

המבקשים (הנתבעים):

1. ניו זינגר בע"מ ח.פ. 514476305
2. מקסים פיינברג ת.ז. 310846712
3. אסף מיארה ת.ז. 015343908
4. עומרי צוקרמן ת.ז. 040641474
- ע"י ב"כ: עו"ד ליאב עמר ואח'

המשיב (התובע):

יוסף אלמלם ת.ז. 024960437
ע"י ב"כ: עו"ד פרידה ישראלוביץ

המשיבות הפורמאליות:

1. חברת פלאפון תקשורת בע"מ
2. חברת פרטנר תקשורת בע"מ
3. חברת סלקום ישראל בע"מ
4. חברת הוט מובייל בע"מ
5. טלזר 019 שירותי תקשורת בינלאומיים בע"מ

החלטה

1. לפניי בקשת הנתבעים למתן צו למשיבות הפורמאליות לקבלת נתוני איכון של מכשיר הטלפון הנייד של התובע בתקופת עבודתו בנתבעת 1, החל מחודש 1/2017 עד וכולל חודש 1/2020 (להלן: **הבקשה**). זאת, על מנת להתגונן בפני טענת התובע כי עבד שעות נוספות מבלי ששולם לו גמול עליהן, בסך כולל של 339,075 ₪ (על פי הערכה של כחמש שעות נוספות בכל יום עבודה).
2. התובע מתנגד לבקשה משלא נתמכה בתצהיר ומחשש לפגיעה חמורה בפרטיותו, וכן טוען כי הבקשה אינה עומדת בתנאים שהותוו בהלכה הפסוקה לצורך מתן דוח איכון בניגוד לעמדת התובע. עוד טוען התובע, כי אין לאפשר לנתבעים להשתמש באמצעי פוגעני זה על מנת להוכיח מידע שהיה מצוי ברשותם אילו עמדו בחובתם החוקית לערוך לו רישום נוכחות בתקופת עבודתו.

תמצית העובדות הרלוונטיות לבקשה

3. אין מחלוקת כי עבודתו של התובע בוצעה בחצרי הנתבעת 1, המחזיקה בפאב-מסעדה בשם "מרגוזה" (להלן: **בית העסק**), ומכשיר הנייד ששימש את התובע בתקופת עבודתו בבית העסק היה פרטי, ולא ניתן לו על ידי מי מהנתבעים לצורך עבודתו.
4. כמו כן אין מחלוקת, כי בבית העסק בוצע רישום נוכחות לעובדים, כפי שעולה מדוחות נוכחות מדגמיים של עובדים אחרים אשר הוגשו לתיק בית הדין, וכן מדברי הנתבע 2 במעמד הדיון המוקדם ואישור התובע לדבריו (עמ' 1 לפרוטוקול 22.4.2021 ש' 16-19, ועמ' 3 ש' 1-7).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20-08-24406

5. לטענת הנתבעים, התובע ניהל את בית העסק בפועל, נהג בו כשותף ולא כעובד מן המניין ואף השתתף ברווחיו בשיעור של 13%, ולכן לא ראה עצמו כמי שנדרש לדווח נוכחות. ממילא, מתוקף תפקידו כמנהל המסעדה היה התובע אחראי לוודא כי מבוצע רישום נוכחות כאמור.
6. התובע מאשר כי ניהל את בית העסק יחד עם הנתבע 2 (סעיפים 5-3 לכתב התביעה) והיה שותף לרווחיו בשיעור של 13%, ואף אישר, כאמור, כי ידע שעובדים אחרים בבית העסק מדווחים נוכחות אך הבהיר כי לא נדרש לעשות כן (עמ' 1 לפרוטוקול 22.4.2021 ש' 19-16).
7. לאחר שהוגשו טיעוני הצדדים לבקשה, ביום 3.4.2021, קבעתי כי יש להשלים בירור עובדתי טרם מתן החלטה בבקשה, מן הטעמים שפורטו בהחלטה, וכי בירור זה ייערך במעמד הדיון המוקדם.
8. במעמד הדיון המוקדם שהתקיים בפניי, כאמור, ביום 22.4.2021 אכן נערך בירור עובדתי משלים לצורך הכרעה בבקשה, תוך שהנתבע 2 משיב לשאלות בית הדין לאחר שהוזהר כדין. לפיכך, מתייתרת ההכרעה בטענתו המקדמית של התובע, כי יש לדחות את הבקשה משלא נתמכה בתצהיר.
9. בתום הדיון המוקדם הוצע מתווה מידתי למתן צו האיכון, כדלקמן:

"התובע יודיע עד ליום 28.4.2021 האם המתווה שהוצע על ידי בית הדין בעניין דוח איכון מקובל עליו דהיינו, כי יינתן צו לחברת הסלולר להפיק דוחות איכון עבור מכשיר הנייד שהיה בשימוש בעת התקופה נשוא התביעה (6 חודשים מכל שנה על מנת להימנע מהכבדה יתרה – בשנה אחת חודשים זוגיים, ובשנה העוקבת חודשים אי זוגיים).

הדוחות המלאים יועברו לידי ב"כ התובע ולידי בית הדין מעטפה סגורה והתובע יורשה להעביר לידי הנתבעים עותק ערוך של דוחות האיכון כך שיושחרו כל המיקומים שאינם רלוונטיים למקום העבודה. במידת הצורך ועל מנת לוודא את מיקום העבודה בדוחות האיכון יינתן צו מקביל עבור מכשיר הנייד של הנתבעים 2,3 או מי מהם וזאת בהתאם להודעת הצדדים"

(החלטה מיום 22.4.2021, עמ' 3 לפרוטוקול הדיון ש' 20-11)

10. ביום 13.6.2021 הודיע התובע כי הוא מנגד למתווה המוצע, הנתבעים השיבו לעמדתו, ולכן ניתנת החלטת זו.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

11. כפי שצוין בהחלטה מיום 3.4.2021, הכרעה בבקשות מסוג זה מתקבלת בהתאם לאמות המידה והשיקולים המנחים שהותוו בפסיקת בית הדין הארצי לעבודה בהליך ע"ע (ארצי) 40711-04-17 פישר תעשיות פרמצבטיות בע"מ – אברהם שטור (ניתן ביום 4.3.2018, להלן: **הלכת פישר**).
12. **בהלכת פישר** נסקרה בהרחבה מערכת האיזונים שיש להפעיל בעת שמעסיקה מבקשת צו לשם קבלת נתוני מיקום של עובד שלה, באמצעות מכשיר הנייד שברשותו, והעובד מתנגד.
13. זאת, בשים לב בין היתר, לתכליתם של הליכי הגילוי והעיון מכוח תקנה 46(א) לתקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב-1991; לשינויים בתבניות העבודה המסורתיות לרבות עבודה מחוץ לחצרי המעסיקה; לעידן הטכנולוגי המציב אתגרים חדשים בנושא הזכות לפרטיות לנוכח טשטוש

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20-08-24406

- 1 קו הגבול בין חיי העבודה לחיים הפרטיים ולשאלת קיומה של דרך חלופית, פוגענית פחות, למיצוי
2 זכויות הגילוי של המעסיקה המבקשת.
- 3 14. לפני שבועות אחדים, ביום 22.7.2021, ניתן פסק דינו של בית המשפט העליון בהליך רע"א
4 2404/21 **פלונית ואח' – פלוני** (להלן: **פס"ד פלונית**), שבמסגרתו נדונה בקשת רשות ערעור על
5 החלטת בית המשפט המחוזי להתיר לנתבע לקבל מחברת הסלולר של התובעת 1 נתוני איכון
6 למכשיר הטלפון הנייד שברשותה. זאת, על מנת להפריך את טענת התובעת כי בעקבות האירוע
7 שבגיניו הורשע הנתבע (מעשה מגונה בכוח) נגרם לה נזק נפשי משמעותי והיא ממעטת לצאת
8 מבייתה.
- 9 15. **בעניין פלונית** סקר בית המשפט העליון לראשונה, את הסמכות ליתן צווי איכון במשפט האזרחי
10 ואת אמות המידה והשיקולים המנחים למתן צווים אלה נוכח פגיעתם בזכות החוקתית לפרטיות,
11 וכן הפנה לפסיקת בית הדין הארצי לעבודה **בהלכת פישר (סעיף 20 לפס"ד פלונית)**.
- 12 16. אשר לסמכות לתת צווי איכון במשפט האזרחי נפסק, כי מקורה בשני אפיקים דיוניים.
13 הראשון, הוא הסמכות הנתונה לבתי המשפט להורות על הליכי גילוי ועיון במסמכים, ובכלל זה
14 גם נתוני מיקום השמורים אמנם בחברות הסלולר אך יש לראותם כמצויים "בשליטתו" של בעל
15 המכשיר שלגביו מבוקש צו האיכון. המקור השני הוא **תקנה 69(ב) לתקנות סדר האזרחי,**
16 **תשע"ט-2018**, שלפיה בית המשפט מוסמך לזמן את חברת הסלולר או מי מטעמה לתת עדות
17 בהליך ולהורות לה להציג את נתוני המיקום שברשותה.
- 18 17. אשר לאמות המידה למתן צווי איכון הפוגעים בזכות החוקתית לפרטיות נפסק, כי צווים מסוג
19 זה "טומנים בחובם פוטנציאל רב לקידום חקר האמת בהליכים משפטיים. לא אחת,
20 אפוא, שימוש במידע האצור במאגר נתוני מיקום עשוי לסייע לפתרון הצודק והמהיר
21 של מחלוקות עובדתיות שונות – בעניינים אזרחיים ופליליים כאחד. ואולם, אליה וקוץ
22 בה. בה בעת שחשיפת נתוני מיקום עשויה לתרום רבות לחקר האמת וממילא, לקדם
23 הכרעות צודקות ונכונות יותר, הרי שחשיפה מעין זו **ללא הסכמתו** של מושא המידע,
24 עלולה לפגוע באופן קשה עד מאד בזכותו לפרטיות – זכות אשר זכתה לעיגון חוקתי
25 בסעיף 7 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו... הנה כי כן, פוטנציאל הפגיעה הטמון
26 בחשיפתם של נתוני מיקום מחייבנו לנקוט גישה זהירה ומדודה בגילויים של נתונים
27 אלה, וזאת חרף תרומתם האפשרית לחקר האמת בהליכים משפטיים" (**סעיפים 15 ו-18**
28 **לפס"ד פלונית והאסמכתאות שם, ההדגשה במקור**).
- 29 18. בהיבט המעשי נקבע, כי על בתי המשפט לנקוט בבחינה דו שלבית, כמקובל בבקשות לגילוי ועיון
30 במסמכים. בשלב הראשון, יש לבחון את מידת הרלוונטיות של המידע לבירור המחלוקת בין
31 הצדדים, כשיש להעניק פרשנות ליברלית למידת הרלוונטיות של המידע לאור החשיבות הטמונה
32 בניהול ההליך המשפטי "בקלפים גלויים"; בשלב השני יש לאזן בין תרומתו של המידע לבירור
33 המחלוקת לבין אינטרסים נוגדים, לרבות זכותו החוקתית של המשיב לפרטיות.
- 34 19. במסגרת זו נפסק, כי "יש לבחון אם קיימת **תשתית עובדתית לכאורית** המלמדת על **צורך**
35 **ממשי** לגילוי הפרטים שבמסמך המבוקש לשם הכרעה במחלוקת שבין הצדדים; אם
36 קיימות חלופות לחשיפת המידע אשר עשויות לייתר או לצמצם את הפגיעה בזכות

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20-08-24406

לפרטיות, כגון בירור המחלוקת באמצעות ראיות אחרות; אם הפגיעה בזכות לפרטיות היא הפגיעה המינימלית ההכרחית בנסיבות העניין; ואם יש מקום לבכר את הצורך הממשי בגילוי המסמך, על פני הפגיעה בפרטיות אשר כרוכה בגילוי (סעיף 30 לפס"ד פלונית והאמסכתאות שם, ההדגשות במקור).

20. אשר לאיזון ספציפי בין האינטרסים הנוגדים בבקשות למתן צו איכון נקבע, כי "על בית המשפט לבחון אם יש בנתוני המיקום כדי לתרום להכרעה ברורה" (דהיינו, אם הם בעלי משקל ראייתי פוטנציאלי רב) בסוגיה עובדתית קונקרטית השנויה במחלוקת בין הצדדים, ונמצאת בליבת הסכסוך הנדון. זאת ועוד, במסגרת הניסיון לצמצם את הפגיעה בזכות לפרטיות לכדי מינימום הכרחי, ייטה בית המשפט לקבל בקשה לגילוי נתוני מיקום אך ביחס למשך זמן מוגדר ומצומצם ככל הניתן. כמו כן, במקרים המתאימים, יבחן בית המשפט אם ניתן להוסיף ולצמצם את הפגיעה בפרטיותו של מושא נתוני המיקום באמצעות מתן אפשרות להשחרת נתונים שהוא אינו חפץ בגילויים (ככל שיהא צורך בכך, יתאפשר לבית המשפט לעיין בחלק המושחר) (סעיף 30 לפס"ד פלונית, ההדגשות במקור).

מן הכלל אל הפרט

21. לאחר שבחנתי את אמות המידה והשיקולים המנחים שהותוו בפסיקת בית הדין הארצי ובית המשפט העליון ויישומם במקרה שלפני השתכנעתי, כי יש להעתר לבקשה באופן מידתי, תוך הטלת מגבלות על היקף הגילוי. זאת, הן ביחס לפרק הזמן שבגינו ניתן הצו, והן ביחס לזכותו של התובע להשחיר תחילה "מידע עודף", כהגדרתו בהלכת פישר.

22. ראשית, צו האיכון רלוונטי להכרעה בתביעת התובע לגמול שעות נוספות, מאחר ששירותי המיקום יספקו לכאורה, מידע אודות שעות נוכחותו של התובע בבית העסק. זאת, בפרט משמדובר במיקום אחד ספציפי (בשונה מהמצב העובדתי בפס"ד פלונית), ובהעדר חלופה אחרת להוכחת נתוני המיקום, אף לשיטת התובע, משלא דיווח על נוכחותו בבית העסק במערכת דיווח הנוכחות בקופה.

23. אכן, בשונה מהמסכת העובדתית בהלכת פישר, שבה ניתן הצו בהתייחס לעובד שעבודתו התבצעה מחוץ לחצרי המעסיקה והתאפיינה בניידות גבוהה מאתר לאתר, במקרה שלפני התובע עבד בחצרי המעסיקה, וניתן היה לפקח על שעות עבודתו באמצעות מערכת דיווח הנוכחות בקופה של בית העסק.

24. אולם בעניין זה מוסכם על הצדדים, כי עבודתם של עובדים אחרים בבית העסק אכן דווחה במערכת הנוכחות אך התובע לא עשה כן, כשהנתבעת טוענת כי התובע ראה עצמו פטור מכך לאור תפקידו כמנהל ושותף ברווחים ובהעדר מנהל מעליו, ואילו התובע מאשר את תפקידו כמנהל ושותף ברווחים, כמו גם את הטענה כי לא "עבר דרך הקופה" כדי להחתים נוכחות בדומה לעובדים אחרים, אך טוען כי לא נדרש לכך על ידי מי מהנתבעים (עמ' 1 לפרוטוקול 22.4.2021 ש' 16-19, ועמ' 3 ש' 1-7). לטעמי, מחלוקת עובדתית זו, הנובעת בין היתר מתפקידו ומעמדו של התובע בבית העסק, מחייבת בירור עובדתי ומצדיקה מתן צו איכון על אף שהתובע עבד בחצרי המעסיקה והטלפון הנייד היה בבעלותו ולא בבעלות מי מהנתבעים, בשונה מהלכת פישר.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20-08-24406

25. זאת ועוד. התובע טוען כי אין לאפשר לנתבעים להשתמש באמצעי פוגעני של דוח איכון על מנת להוכיח מידע שהיה נמצא ברשותם אילו עמדו בחובתם החוקית לערוך לו רישום נוכחות, שהרי נטל הוכחה מוטל על כתפי הנתבעים מכוח חוק הגנת השכר, תשי"ח-1958 (להלן: **חוק הגנת השכר**).
26. אכן, הנטל להוכיח עבודה בשעות נוספות עד היקף של 15 שעות נוספות שבועיות או 60 שעות נוספות חודשיות מוטל על כתפי הנתבעים מכוח סעיף 26 לחוק הגנת השכר, אך היקף השעות הנוספות הנתבע בתביעה חורג ממסגרת זו, והנטל להוכיח את היקף השעות החורג מוטל על כתפי התובע הטוען לכך (**סעיף 26(ב) לחוק הגנת השכר**).
27. לפיכך, ובשים לב לנסיבות העובדתיות הייחודיות שתוארו לעיל, אין הצדקה לחסום את הנתבעים מפני קבלת מידע רלוונטי לביסוס הגנתם, אלא יש להכריע בבקשת הגילוי בהתאם לכללים והאיזונים שהותוו בהלכה הפסוקה.
28. **זה המקום להדגיש**, כי היתר למתן צו איכון אינו גורע מן החובות הסטטוטוריות המוטלות על המעסיקה, ואינו מהווה תחליף למסירת הודעה לעובד ועריכת רישום נוכחות. כמו כן, דוח האיכון אינו מהווה ראיה יחידה שלפיה יכריע בית הדין בשאלת היקף עבודתו של התובע וזכאותו לגמול עבודה בשעות נוספות, ומשקלו של הדוח, כמו גם משקלן של ראיות נוספות, ייקבע על ידי המותב בהתחשב במארג העדויות והראיות שיונחו לפניו, והשתלבות הראיה במארג זה (בר"ע (ארצי) 44473-06-15 **אברה נגד פסגות פ.ס. חברת בניה קבלנית בע"מ**, ניתן ביום 7.9.2015, בסעיף 12 לפסק הדין, וההפניות שם).
29. כללו של דבר עד כה, כי צו האיכון רלוונטי להכרעה בתביעת התובע לגמול שעות נוספות, נמצא בליבת הסכסוך הנדון שכן מהווה חלק ניכר מתביעתו (339,075 ₪ מתוך 516,606 ₪), וצפוי לתרום להכרעה בסוגיה קונקרטית זו, השנויה במחלוקת.
30. זאת, בפרט משלא הוצגו על ידי התובע אמצעים חלופיים, פוגעניים פחות, להשגת המידע האמור, אף לאחר שהתקיים בירור עובדתי משלים במעמד הדיון וניתנה לתובע אפשרות להודיע עמדתו ביחס למתווה שהוצע.
31. אשר לאיזון שבין מידת הרלוונטיות של דוח האיכון לפגיעה בפרטיות התובע אני סבורה, כי במסגרת הניסיון לצמצם את הפגיעה בזכות התובע לפרטיות לכדי המינימום ההכרחי, יש לקבל את הבקשה תוך הטלת מגבלות על פרק הזמן שבגיניו יינתן הצו, ומתן אפשרות לתובע להשחיר נתוני מיקום אישיים, שאינם רלוונטיים לנשוא המחלוקת, טרם העברת הדוח לצד שכנגד.
32. כך, ובעוד שהנתבעים מבקשים כי צו האיכון יינתן עבור כל תקופת העבודה הנטענת (שלוש שנים החדש מחודש 2/2017 עד וכלל חודש 1/2020), הרי שהיקף מצומצם יותר, של שנים עשר חודשים שונים על פני תקופת העבודה מהווה פתרון מידתי, מאוזן ומספק לצורך הגנת הנתבעים, בפרט משמדובר כאמור, בחודשים שונים מדי שנה, שיוכלו להעיד לכאורה על היקף עבודתו של התובע בתקופות/עונות שונות על פני שנה קלדנרית.
33. אשר לשעות העבודה, משמדובר בפאב-מסעדה אין הצדקה להגביל את הצו לשעות ספציפיות (ראו והשוו בהלכת **פישר**, סעיף 16 לפסק הדין), ומאחר שהתובע יורשה להשחיר מידע אישי עודף טרם

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20-08-24406

העברת המידע לידי הצד שכנגד, כפי שיפורט להלן, הרי שיש בכך כדי לאזן ולרסן את הפגיעה בפרטיות הכרוכה במתן צו לכל שעות היממה.

34. אשר לאפשרות להשחיר את ה"מידע העודף", כהגדרתו **בהלכת פישר (סעיף 16 בעמ' 13 לפסק הדין)**, התובע יקבל לידי את דוח האיכון מחברת הסלולר ויורשה להשחיר נתוני מיקום שאינם רלוונטיים למיקומו של בית העסק. פעולה זו מאפשרת גילוי חלקי ומאוזן של המידע הרלוונטי להליך בלבד, תוך צמצום משמעותי של הפגיעה בפרטיות התובע, ומנגד, שמירה על זכויות הנתבעים שכן בפן הראייתי תתפרש ההשחרה כהודאת התובע בכך שלא עבד במועדים שהושחרו על ידו. וכך נפסק:

"להשחרה צפויה להיות משמעות ראייתית, שכן משמעותה היא הודאה בכך שבעת זו לא היה המשיב במקום הקשור לעבודתו. בדרך זו רק המידע שהעובד בחר לגלותו יגיע לידי המעסיק, ויש בידו לסנן מסירת מידע עודף. נבקש לחדד כי אופן מסירת מידע זו תורמת למזעור הפגיעה בפרטיות, שכן **ההנחה היא כי בשעות העבודה שוהה העובד במקומות לצורך עבודתו ובמסגרת תפקידו שאינם מצויים בליבת הזכות לפרטיות כלפי המעסיק**, וזהו המידע שעתידי המעסיק לקבל. דרך מסירת מידע זו שונה מהקשרים בהם מוסדרת מסירת נתוני תקשורת לגופים כאלה ואחרים בחקיקה ראשית (ראו חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - נתוני תקשורת), תשס"ח-2007 ובג"צ 3809/08 הנ"ל), שכן במקרים אלו מסירת המידע היא בלתי אמצעית וטומנת בחובה גם את המידע העודף, מבלי שיש בידי האדם לסנן את המידע"

(סעיף 16 להלכת פישר, שם, ההדגשה במקור, וראו גם בפס"ד פלונית, סעיפים 20 ו-31)

35. כמו כן, וככל שיהא בכך צורך, יתאפשר לבית הדין לעיין בחלקים המושחרים בהתאם לשיקול דעתו **(ראו בפס"ד פלונית, סעיף 31)**.

36. בשולי הדברים אך לא בשולי חשיבותם יוער, כי בבקשות מסוג זה, שבהן האינטרס המוגן של התובע הוא זכותו החוקתית לפרטיות וננקטים אמצעים שונים על מנת למזער את הפגיעה בה ראוי לזכור, כי "ככלל, תובע אינו יכול להישמע בטענה כי זכותו לפרטיות גוברת על חובתו לחשוף בפני הנתבע ראיות שהן רלוונטיות לבירור התובענה ונדרשות לנתבע לביסוס הגנתו. קנה-המידה שעל-פיו ייקבע היקף זכותו של התובע לפרטיות הוא אפוא מידת הרלוונטיות שבמסמכים שגילויים נדרש לבירור המחלוקת. אף מובן הוא כי בידי התובע קיימת האפשרות להעדיף את ההגנה על פרטיותו על פני ההכרח לחשוף בפני הנתבע ראיות רלוונטיות, וזאת על-ידי מחיקת התביעה שהגיש כנגד הנתבע" (רע"א (עליון) 8551/00 **אפרופים שיכון ויזום (1991) בע"מ** – **מדינת ישראל, משרד הבינוי והשיכון**, פ"ד נה(2) 102, בעמ' 104 לפסק הדין).

37. במקרה שלפניי, רכיב מרכזי בתביעתו של התובע הוא לתשלום גמול שעות נוספות בשיעור העולה על ההסדר הקבוע בסעיף 26ב(ב) (לחוק הגנת השכר, ובנסיבות שבהן שימש התובע כמנהל בית העסק והיה שותף לרווחיו. לפיכך, היענות לבקשה תוך צמצום התקופה שעליה יחול הצו והענקת אפשרות לתובע להשחיר "מידע עודף" טרם העברתו, מאזנים כנדרש בין זכויות הצדדים כמפורט בהרחבה לעיל, לרבות זכויותיהם הדיוניות.

38. **סוף דבר, הבקשה מתקבלת.**

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

סע"ש 20-08-24406

39. ניתן בזאת צו לחברות הסלולר (המשיבות הפורמאליות), להעביר לידי ב"כ התובע, בתוך 21 ימים מהמועד שבו ימציא ב"כ הנתבעים החלטה זו לידיהן, דוח איכון למכשיר הנייד של התובע מספר 052-4282873, עבור החודשים הבאים ובמשך כל שעות היממה: 2/2017, 4/2017, 6/2017, 8/2017, 1/2018, 5/2018, 9/2018, 11/2018, 3/2019, 7/2019, 10/2019 ו- 12/2019.
40. עם קבלת הדוח רשאי התובע להשחיר את המידע האישי העודף כמפורט לעיל, ועליו להעביר עותק מן הדוח הערוך לידי ב"כ הנתבעים בתוך 21 ימים ממועד קבלת הדוח לידי.
41. משהתקבלה הבקשה, התובע יישא בהוצאות הנתבעים בסך של 2,500 ₪ בתוך 30 ימים ממועד המצאת החלטה זו וללא קשר לתוצאות ההליך.
42. במקביל, נקבע דיון הוכחות ליום 19.10.2022 שעה 12:00. התיק יובא לעיוני ביום 4.11.2021 ולאחר מועד זה ייקבעו מועדים להגשת תצהירי עדות ראשית.
- ניתנה היום, י' אלול תשפ"א (18 אוגוסט 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

תמר עציון פלץ, שופטת

